https://achterderug.nl

eens met een gescheurde broek thuis. En toch klom hij juist zoo graag in dien boom. Er zat een nest in met jonge roeken. Dat zijn vogels, die veel op kraaien gelijken.

Eens vond Ko een jongen roek onder den boom. Die was zeker uit zijn nest gevallen. Hij kon nog niet goed vliegen, wel zoo'n beetje fladderen. Ko was er natuurlijk dadelijk bij geweest om het beest mee te nemen. Thuis had hij nog een leeg kooitje. Daar kwam het vogeltje in en hij noemde het Ka.

't Was een heel werk om Ka groot te brengen. Ko ving vliegen en muggen voor hem, want hij meende, dat Ka die wel graag zou lusten. En hij kneep stukken van zijn boterham af en draaide daar kleine balletjes van. Die liet hij zoo maar in den wijden bek van Ka vallen. Ka had altijd honger en krijschte soms verschrikkelijk.

Toen Ka nog wat grooter werd, behoefde hij niet meer in zijn kooi te blijven. Hij was zoo mak, dat hij niet wegvloog.

Nu had Ka het recht naar zijn zin. Hij vloog door het heele huis en in den tuin. Soms zat hij boven op het dak. Maar ver weg vloog hij nooit. En dat was maar gelukkig. Ko kon haast niet meer zonder hem.

Vóór Ko naar school ging, floot hij Ka altijd. Die kwam dan krijschend aanvliegen en ging bedaard op zijn schouder zitten. En zoo gingen ze een eindje samen. Maar niet ver. Ko was veel te bang, dat Ka het huis niet zou terug vinden. En dan was hij hem kwijt.

Ka pikte dan wel eens met zijn dikken snavel in Ko's oor. Maar die gaf daar niet om. Hij vond het pleizierig. Als Ka hem ver genoeg had weggebracht, riep Ko: naar huis! Dadelijk sloeg Ka de vleugels uit, en keerde terug. Je kon er vast op aan, dat hij naar huis vloog.

https://achterderug.nl

Ko's vriendjes vonden het o zoo prettig als hij zijn vogel bij zich had. Ze wilden dien leuken vogel wel graag van hem koopen. Maar daar wou hij niet van hooren. Hij wilde Ka voor geen geld missen.

II. Een echte dief.

Nu was er één lastig ding. Ze moesten alle blinkende dingen voor Ka wegbergen. Want zoo gauw hij iets zag, dat blonk, begonnen zijn oogjes begeerig te schitteren. En als je dan uit de kamer was, vloog hij er gauw heen, en pakte het weg. Hij had al eens een ringetje van Ko's zuster Lientje in zijn kooi gesleept.

Nu gebeurde het eens, dat er niemand in de kamer was dan

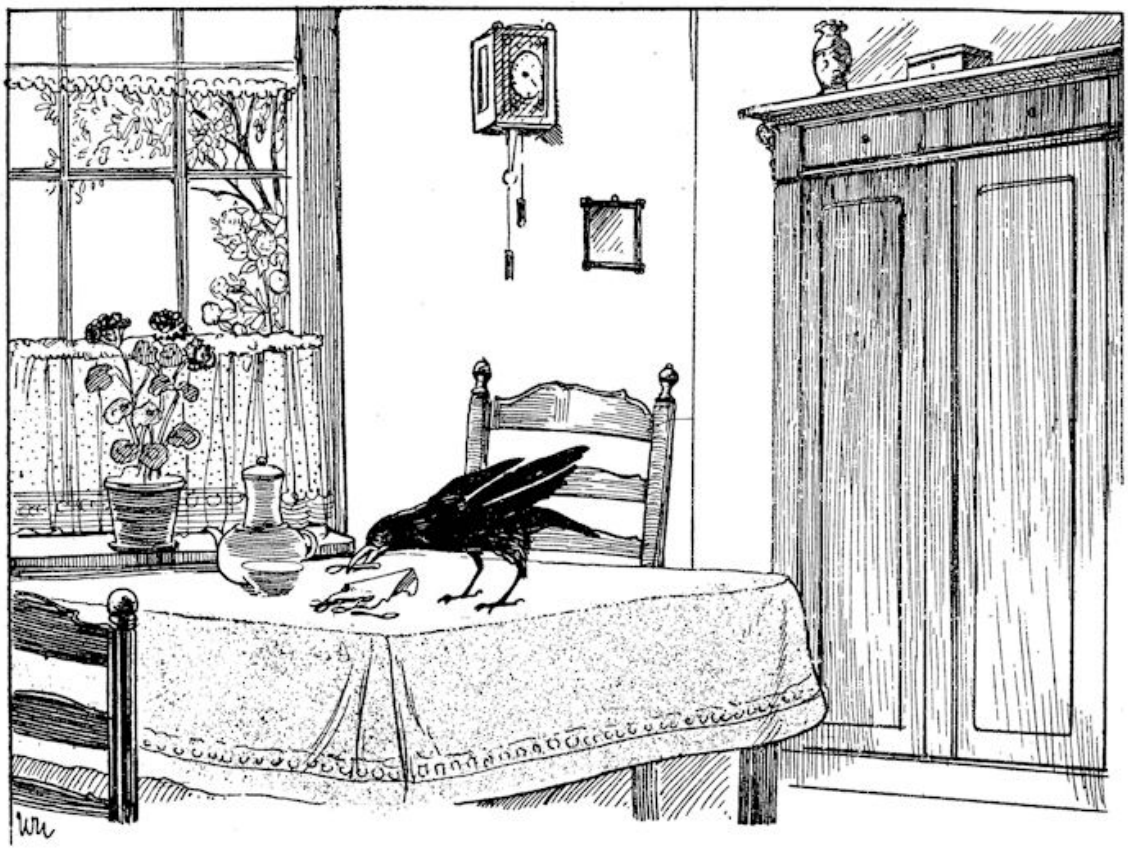

de kleine Eppo en Ka. Ko was naar school met Lientje. Vader werkte bij den boer. Moeder waschte zich in het keukentje. Ze moest voor de boerin een boodschap doen naar het dorp. De